

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **J. B.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.5.2012, č.j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 24.5.2012 byly zamítnuty námitky žalobce, které podal do rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2012 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím žalované ze dne 12.3.2012 žalovaná snížila invalidní důchod žalobci podle § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a čl. II., bodu 3, zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění tak, že od 8.5.2012 na místo invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně náleží invalidní důchod II. stupně. Žalovaná vycházela z posudku MSSZ Brno-město ze dne 23.1.2012, kde bylo zjištěno, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepřiznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 50%.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 11.4.2012 námitky, kde namítl, že jeho zdravotní stav se neustále zhoršuje, není schopen vzhledem ke svému zdravotnímu stavu vykonávat žádnou manuální práci. Dokládal svůj zdravotní stav lékařskými zprávami od praktické lékařky a nálezy z neurologické a ortopedické ambulance.

Žalovaná v námitkovém řízení vypracovala nový posudek o invaliditě dne 16.5.2012, kterým bylo zjištěno, že žalobce není invalidní pro invaliditu III. stupně, podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, ale je invalidní pro invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 50%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je nepříznivý zdravotní stav žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, a to je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položka 1, písm. c) k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10% na celkových 50%. Jedná se o chronický bolestivý syndrom páteře s poruchou statiky a těžší poruchou dynamiky C a L páteře na podkladu degenerativních změn a jsou přítomny příznaky postižení kořenů L5 a S1 vpravo.

Žalobce podstoupil výměnu kyčelního kloubu, trpí hypertenzí II. stupně ale v případě těchto onemocnění se nejedná o posudkově závažné stavy. Zdravotní stav je stacionární. Proto z výše uvedených důvodů posudková lékařka ČSSZ v námitkovém řízení potvrdila posudkový závěr lékaře MSSZ Brno-město ze dne 23.1.2012.

Proti rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce, tento podal žalobu dne 24.7.2012, kde pouze nesouhlasil s posouzením jeho zdravotního stavu a současně navrhl, že předloží znalecký posudek vypracovaný znalcem z oboru lékařství.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 20.8.2012 uvedla, že bylo rozhodnuto na základě lékařského posudku a tímto posudkem je žalovaná při svém rozhodování vázána. Považuje jej za objektivní a komplexní. Nárok uplatněný v žalobě neuznává. K důkazu navrhla posudek PK MPSV ČR a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkovou komisí MPSV ČR, pracoviště Brno dne 23.11.2012 za přítomnosti odborného neurologa s posudkovým závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.5.2012 byl invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť šlo u něho o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona a nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) výše cit. zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%.

Soud u jednání provedl důkaz citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce byl od 24.11.1995 částečně invalidní a dne 4.1.2011 byla u něho uznána invalidita III. stupně. Při kontrole invalidity 23.1.2012 lékař pověřený vypracováním posudku pro MSSZ Brno-město dospěl k závěru, že žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nešlo však již o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona ale o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) výše citovaného zákona neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%.

Na základě podané žaloby posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce na základě podaných námitek v žalobě, k dispozici měla spis MSSZ Brno-město včetně záznamů o jednáních a lékařských nálezů, spis z námitkového řízení a zdravotní dokumentaci praktického lékaře. K jednání posudkové komise žalobce přinesl ortopedický nález ze dne 4.10.2012 a neurologický nález ze dne 3.10.2012. Žalobce byl posouzen jako vyučený instalatér, který od roku 1995 nepracuje.

Posudková komise prostudovala všechny doložené odborné nálezy a z některých zkráceně citovala v posudku. Konstatovala, že v popředí obtíží je chronický, roky trvající vertebrogenní algický polyetážový syndrom, v bederním úseku i s neurologickými komplikacemi ve smyslu útlaku kořenu L5 a S1 vpravo s CT korelátem, provázené algiiemi, bez zjevnějšího narušení motoriky (sporně je udávané oslabení stoje na patě, špici vpravo). Je narušena dynamika páteře, méně statika. Nejsou popisované sfinkterové obtíže. Obtíže mají kolísavý charakter, v dokumentaci posudková komise nenachází nutnost hospitalizace v posledních letech. Je po implantaci endoprotézy levé kyčle v roce 2011, operace i pooperační průběh bez popisovaných komplikací. Právě hlezno je postižené těžkou artrozou III. až IV. stupně s omezením hybnosti a bolestivostí. Žalobce se dále léčí pro soubor interních onemocnění, které souvisejí převážně s obezitou, u postižení jater je podezření na etiologii toxonutritivní. Tato onemocnění jsou asymptomatická. Žalobce je dobrý duševních schopností, zrakem a sluchem je dostatečně orientovaný, kardiopulmonárně je kompenzovaný. Pohybuje se obvykle pomocí jedné či dvou francouzských berlí, jen na kratších vzdálenostech. Je schopen pohybu v místnosti i bez opory.

Žalobce měl v minulosti přiznanou invaliditu III. stupně, jež byla snížena na stupeň II. Fakticky ovšem stav je hraniční mezi I. a II. stupněm. Hodnocení lékařské posudkové služby I. stupně stanovilo jako hlavní příčinu stavu postižení páteře, hodnocené dle vyhl.č. 359/2009 Sb., dle kap. XIII, oddíl E, položky 1 c), a to při horní hranici procentního rozmezí. Zde ovšem nelze prokázat funkčně významný neurologický nález či neurogenní močový měchýř, tedy stav by mohl být posuzován i dle položky 1b, z čehož by vycházela invalidita I. stupně. Z tohoto pohledu hodnocení lékařské posudkové služby (invalidita II. stupně) je k posuzovanému vstřícné. Přiznání invalidity III. stupně v minulosti je třeba brát jako posudkově nadhodnocené. Žalobce je podstatným způsobem omezen ve své pracovní schopnosti, přičemž mimo postižení páteře se na stavu podílí též zejména obezita a těžké postižení pravého hlezna artrozou. Přiznání II. stupně invalidity dle názoru posudkové komise odpovídá omezeným pracovním možnostem žalobce. S uvedenými onemocněními je schopen na omezený pracovní úvazek vykonávat původní profesi instalatéra, kdy je schopen

v kolektivu či sám vykonávat omezené druhy instalátérských prací, např. v dílně či vhodných polohách v terénu (ne práci ve výškách a v nefyziologických polohách těla, při dlouhém stání apod). Je schopen rekvalifikace na vhodné manuální práce na vhodné manuální činnosti či jednodušší činnosti administrativního charakteru.

K datu napadeného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějších dopadem na pokles pracovní schopnosti postižení páteře, tedy zdravotní postižení hodnocení dle vyhl.č. 359/2009 Sb., podle kap. XIII, oddíl E, položka 1 c), ve výši 40%. Vzhledem k ostatním onemocněním a k náročnosti profese je možné další navýšení o 10% za využití § 3, odst. 1 a odst. 2 cit. vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%.

K námitce žalobce vznesené u jednání, že s jeho zdravotním stavem není schopen získat žádné zaměstnání, byl poučen o skutečnosti, že zákon nedovoluje jako posudkové kritérium využít nemožnosti získání zaměstnání. Kritérium je pouze zdravotní stav. Dále uvedl, že je uvažováno s operací kolenního kloubu. Závěrem navrhl vyhovění žalobě tak, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, kde by mu byla invalidita III. stupně ponechána. Náklady řízení nepožadoval.

Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 23.11.2012.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., účinného od 1.1.2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle odst. druhého výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4 výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 23.11.2012. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce stejně jako v I. stupni i v řízení o námitkách. Posudková komise také řádně zdůvodnila, proč hodnotila tak, že pracovní pokles činil u žalobce 50%. Bylo prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce neplnil podmínky pro přiznání invalidity III. stupně, ale pouze II. stupně.

Vzhledem k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav stejně jako v předchozích řízeních správního orgánu, soud konstatuje, že žalovaný správní orgán postupoval v souladu s platnými právními předpisy vztahujícími se k projednávané věci. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány v postupu žalovaného správního orgánu žádná pochybení, soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. na základě přesvědčivého, úplného a celistvého posudku PK MPSV ČR v Brně.

Žalobce ve věci úspěch neměl, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud proto rozhodl o nákladech řízení tak, že je žádnému z účastníků nepřiznal (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. ledna 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně